

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 241: Forslag til lov om ændring af lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven). (Overgangsregel, obligationsbaserede aktieselskaber, rene risikoforsikringer og investeringsbeviser). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 26/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Socialdemokratiet støtter det af skatteministeren fremsatte lovforslag. Lovforslaget sikrer på en række punkter, at der ikke sker en udhuling af loven om realrenteafgift. Med lovforslaget skulle det sikres, at den overgangsordning, der blev indført ved lovens ikrafttræden, og som omhandler den del af opsparingen, der er foretaget før den 1. januar 1983, ikke udhules.

Der har åbenbart været anvendt forskellige opgørelsesmetoder, hvilket har medført, at en større del af afkastet end tilsigtet har været holdt uden for realrenteafgift. Det er åbenbart sket ved, at selskabet har henført en større del af reserverne til perioden før den 1. januar 1983.

Med lovforslaget slås det fast, hvordan fordelingen af selskabernes formue skal ske, for så vidt angår perioden før og efter den 1. januar 1983, og det er efter Socialdemokratiets opfattelse meget fornuftigt.

Efter vores opfattelse er det også fornuftigt, at der ikke sker en udhuling af loven vedrørende obligationsbaserede aktieselskaber på den måde, at de via den konstruktion fritages for at betale realrenteafgift. Som bekendt er aktieinvesteringer afgiftsfrie, men vi finder ikke, at afgiftsfritagelse er fornuftig, hvis aktieselskabet er obligationsbaseret og man derved sparer forskellen mellem selskabsskatten og realrenteafgiften.

Socialdemokratiet støtter også lovforslagets del vedrørende fritagelse for realrenteafgift af ikkefradragsberettigede rene risikoforsikringer.

Som sidste punkt omhandler lovforslaget realrenteafgift af investeringsbeviser, hvor der sker en tydeliggørelse af afregningsprincipperne for investeringsforeninger.

Som jeg nævnte indledningsvis, tilslutter vi os det fremsatte lovforslag.

Svend Aage Jensby (V):

Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, er forhindret i at være til stede, og han har så betroet mig opgaven at redegøre for hans synspunkter.

Venstre er imod det foreliggende lovforslag i dets helhed, fordi det fører til en højere beskatning af privat pensionsopsparing og dette vil ramme privat udlejningsbyggeri.

Realrenteafgiftsloven giver et klækkeligt milliardbeløb til statskassen, fordi pensionsopsparingerne hovedsagelig er placeret i obligationer med høj realrente.

På trods af den høje beskatning er opsparingen stor og stigende, og vi ser det som en positiv udvikling, at borgerne i stigende grad sikrer deres alderdom økonomisk bedst muligt.

Venstre vil altså ikke medvirke til en øget beskatning af pensionsopsparingen, således som der lægges op til i forslaget. Vi var med en tilsvarende argumentation imod indførelsen af bruttoskatten, der nedsatte værdien af fradraget for pensionsopsparing.

Hvis vi derimod ser på enkelte elementer i forslaget, har vi ikke noget imod at gå ind for den del af det, der vedrører fritagelse for realrenteafgift af risikoforsikringer. Så medmindre der dukker noget uforudset op på det punkt, siger vi ja til den del af forslaget, og det gør vi også til den del, der vedrører ændringer i reglerne om investeringsbeviser. Men de to øvrige forslag er vi imod.

Flemming Hansen (KF):

Jeg har mange gange før, når vi har diskuteret lovforslag fra skatteministeren, sagt, at skatteministeren har den uvane at skrive mange forskellige lovændringer ind i samme lovforslag - jeg minder bare om lovforslag nr. L 35 om international beskatning - og dette gælder også lovforslag nr. L 241 om ændring af lov om realrenteafgift af visse pensionskapitaler.

Det er nemlig således, at vi i den konservative gruppe er positivt indstillede over for to af elementerne i forslaget. Det ene er fritagelsen for

realrenteafgift af rene risikoforsikringer, og det andet – som vi har meget forståelse for – er den nødvendige tydeliggørelse af de regler om investeringsbeviser, som vi jo stemte for i sidste samling.

Men når vi ikke kan stemme for lovforslaget, som det foreligger i dag, er det på grund af den del af forslaget, der vedrører gennemførelse af en værnsregel om realrenteafgift af aktieudbytte fra visse obligationsbaserede aktieselskaber, og på grund af ændringen af realrenteafgiftslovens overgangsregel.

Vi synes, det er endnu et eksempel på den stramning af skatteskruen, som skatteministeren har for vane stort set daglig at byde Folketinget og borgerne. Erhvervslivet skal betale, eller også skal dets kunder, og det vil vi ganske enkelt ikke være med til, og derfor stemmer vi nej til lovforslaget, hvis ikke det deles op i to dele, hvilket vi jo har set før.

Når jeg siger det så skarpt, er det også, fordi jeg især synes, at lovforslagets grænser på 5 og 10 pct. af selskabets samlede aktiver er fuldstændig urimeligt satte grænser, således som de fremstår.

Jeg vil også indtrængende bede ministeren om at se på de henvendelser, der er kommet fra Assurandør-Societetet og fra forsikringsselskaberne, idet jeg synes, det må være rimeligt, at de indgår meget tungt i ministerens overvejelser og i øvrigt også i Skatteudvalgets.

Og hvis der ikke sker en ændring af lovforslaget, så det bliver delt i to, kan vi altså ikke støtte det, som det foreligger her.

Jes Lunde (SF):

Her kan ministeren til gengæld regne med os.

Hovedlinjerne i det lovforslag, vi har til behandling her, er værn imod spekulation og lukning af huller i lovgivningen, og det kan vi selvfølgelig støtte.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Vi diskuterer nu ændringer i realrenteafgiftsloven eller – hvad man nok rettere skal kalde det – en afgift på den opsparing, som vi har i det danske samfund.

Det skal være sagt med det samme, at Fremskridtspartiet mener, at lovforslaget indeholder visse forhold, som umiddelbart virker rimelige, men andre, som for os at se virker mindre rimelige og ikke særlig appetitlige.

Det positive er blandt andet, at man foreslår at fritage rene risikoforsikringer for realrenteaf-

gift. Det kan vi godt se noget fornuftigt i, og der er også enkelte andre dele, som virker positive. Derimod er der andre ting, der er mindre positive, blandt andet forslaget om at ændre i det nævnte overgangsfradrag, som her alene vil medføre et ekstra provenu til statskassen i størrelsesordenen 100 mio. kr., som det fremgår af bemærkningerne til forslaget.

Andre eksempler er allerede nævnt heroppefra af tidligere ordførere, så dem skal jeg ikke gennemgå endnu en gang.

Men for Fremskridtspartiet at se er vi ved det med merprovenuet ved sagens kerne. Hvis man stadig væk tager udgangspunkt i bemærkningerne, er det sådan, at forslaget her alt i alt vil medføre ca. 0 mia. kr. ekstra i statskassen. Det er jo ikke ukendt, at Fremskridtspartiet var imod realrenteafgiften, da man i 1983 diskuterede indførelsen af den med virkning fra året 1984, og vi er stadig imod realrenteafgiften.

Dengang var det et politisk forlig, der blev indgået mellem Socialdemokratiet og den daværende regering. De fleste kender historien omkring indførelsen af realrenteafgiften, men en af de ting, som man på daværende tidspunkt forsøgte at trøste Fremskridtspartiet med, kan man vel sige, var, at ordningen var midlertidig og skulle aftrappes og fjernes igen. Det var der selvfølgelig politisk uenighed om, men blandt andet gik den daværende statsminister ud og lovede den danske vælgerbefolkning, at det var en midlertidig ordning, og at det var på grund af nødvendigheden af at indføre nogle stramninger på daværende tidspunkt. Men efterhånden som realrenteafgiften har medført et stadig større provenu, er det jo også blevet sværere at afskaffe den igen.

Provenuet for 1994 er på 25,5 mia. kr., og nu foreslås det altså, at provenuet stiger ekstra. Da man vedtog realrenteafgiftsloven i 1983, forventedes det, at man i 1984 ville få en indtægt på 4,5 mia. kr. Så allerede her kan man se, at indtægten fra realrenteafgiften er steget så markant, at det er blevet politisk sværere og sværere at finde flertal for at afskaffe den.

Det mener vi er et vægtigt argument for ikke at stemme for lovforslaget, som det foreligger nu, for det vil medføre en samlet afgiftsforhøjelse på 0 mia. kr., som vil gøre det endnu sværere at finde et politisk flertal her i Folketinget for at afskaffe realrenteafgiften, end tilfældet er nu. Derfor kan vi altså ikke støtte forslaget, som det foreligger nu i sin helhed, selv om der, som jeg har nævnt tidligere, er enkelte dele af forslaget, som vi finder fornuftige.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var meget passende, at Fremskridtspartiets ordfører kom med en kort historisk redegørelse for, hvordan realrenteafgiften i virkeligheden blev vedtaget. Det, som jeg synes man også skal lægge mærke til, er, at på trods af det stigende provenu og på trods af, at ingen regeringer, siden realrenteafgiften blev indført, har forsøgt at afskaffe den igen, er opsparingskvoten i det danske samfund steget. Så det kan jo ikke være så forfærdelig slemt med den realrenteafgift, når det faktisk viser sig, at opsparingen er større, end den har været i mange, mange år.

Fra radikal side hilser vi velkommen, at der er nogle klargørelser vedrørende overgangsreglen for gammel og ny opsparing, og at der nu også er en klargørelse af realrenteafgiften af rene risikoforsikringer, som ikke skal finde sted, fordi der ikke er knyttet nogen fradragsordning til denne type forsikringer. Vi synes, det er i orden, at der er klare linjer, og det vil sige, at hvis der er fradrag, er der også en realrenteafgift, og at hvis der ikke er det ene, er der heller ikke det andet.

Endvidere er der også en tiltrængt afklaring af de uklarheder, der hidtil har været i forbindelse med investeringbeviser.

Om ændring nummer 2, indførelse af en værnregel om realrenteafgift af aktieudbytte fra visse obligationsbaserede aktieselskaber, må vi sige, at det jo er et forsøg på at lukke et hul og modgå en omgåelsesmulighed, som man kan forudse vil blive benyttet af selskaber i den kommende tid. Derfor synes vi, det er i orden, at der nu kommer en værnregel, som træder i kraft den 1. januar 1996, så de virksomheder, der havde tænkt sig at benytte sig af denne mulighed, ved, hvad der venter dem, og derfor er vi tilfredse med denne værnregel.

Det er altså ikke en skærpelse af beskatningen; det er en bibeholdelse af den beskatning, vi har i forvejen, og en lukning af et hul, og det billiger vi fuldt ud.

Frank Aaen (EL):

Der er et stort flertal her i Folketinget, som holder fast i, at der skal være fradrag for indbetalinger til pensionsordninger. Men som det også er sagt, er det logisk at have en realrenteafgift i den anden ende, og det må vi sige at der selvfølgelig er en vis form for logik i.

Det, jeg bare synes der mangler en logisk forklaring på, er, hvorfor vi overhovedet har det

problem, som dette lovforslag omhandler. For problemet er jo, at der blev lavet nogle overgangsregler, og at investeringer i aktier blev begunstiget.

Var det ikke på tide at gøre sig den overvejelser, om det er en rimelig brug af vores penge, at vi begunstiger investeringer i aktier? For det er jo sådan set det, det drejer sig om. Dels begunstiger vi dem, der var så heldige at komme ind i en pensionsordning før 1983. Det er den ene gruppe. Og den anden gruppe er dem, der begunstiges i forbindelse med investeringer i aktier.

Nu tales der så meget om en kvart milliard kr., og hr. Flemming Hansen var før oppe og sige, at det her var endnu en stramning, osv. Jamen hvad koster begunstigelserne af aktieinvesteringer, og hvad koster begunstigelsen af dem, der havde pensionsopsparing før 1983? Hvad koster det egentlig talt? Det kostede i 1993 statskassen 20 mia. kr.! 20 mia. kr. var det provenu, der gik tabt ved, at vi har de her undtagelser, som der så kommer en lille lap på fra skatteministerne.

Jeg skal sige med det samme, at vi selvfølgelig støtter den lille lap – naturligvis gør vi det – men i virkeligheden synes vi, at vi burde tage en drøftelse af, om det er fornuftigt, at vi i en skat, som alle på nær Fremskridtspartiet er enige om det rimelige i, har et kæmpestort hul, der hvert eneste år koster statskassen 20 mia. kr. Det synes jeg ville være en meget vigtig debat at tage fat i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det kunne være interessant at få efterprøvet det udsagn, der kom fra Enhedslistens ordfører her til sidst, om det virkelig er således i dagens Danmark, at Fremskridtspartiet er ene om at være modstander af den her afgift på opsparing, for går vi tilbage i historien og ser på den debat, der var omkring realrenteafgiftens indførelse, var forholdet et andet; det kunne være interessant at se på.

Når jeg bad om en kort bemærkning, var det egentlig, for at fru Elisabeth Arnolds udsagn ikke skulle stå alene; det drejer sig om udsagnet om, at folk jo alligevel sparer op, så hvorfor begynde at afskaffe realrenteafgiften? Det går jo meget godt, folk sparer jo op.

Blot for at det skal fremgå af bøgerne, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det i hvert fald ikke er en opfattelse, Fremskridtspartiet kan dele. Det kunne jo være, at folk sparer op, fordi

politikere er gode til at skabe frygt hos en stor del af den danske befolkning for, om den danske stat har mulighed for at udbetale pensioner i fremtiden. Det kunne jo være, at den voksende statsgæld gør, at folk er bange for, at staten ikke vil have evne til blot om få år at klare sine forpligtelser over for de svage og de ældre i det her samfund. Det kunne jo være sådan nogle faktorer, der gør, at folk på trods af afgiften på opsparing vælger at spare op, og det kan vi jo så være glade for.

Man kunne lige så godt bruge argumentet: Jamen folk arbejder jo alligevel på trods af indkomstskatten; hvorfor så diskutere indkomstskattens størrelse og berettigelse, osv.? Det er ikke en noget, som jeg føler kan bruges som argument for, at vi ikke skal diskutere en mulig afskaffelse af realrenteafgiften.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg kan notere mig, at hr. Thulesen Dahl støtter den omgåelse, som rent faktisk finder sted i realrentebeskatningen, og så noterer jeg mig, at hr. Thulesen Dahl også har en frygt for de ældre og svage. Jeg tvivler nu på, at det er dem, der fortrinsvis sparer op i disse ordninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Blot for en ordens skyld, så det heller ikke skal stå uimodsagt: Jeg nævnte klart og tydeligt, at der kunne være dele af forslaget, som Fremskridtspartiet kunne støtte, men der var også en tidligere ordfører, der bl.a. har nævnt, at der er nogle kolossale ulemper ved, at man har sammenskrevet mange forskellige ting i ét lovfor-slag.

Vi kan jo diskutere i udvalgsarbejdet, om det er sådan, at forslaget kan deles op. Så vil der være enkelte elementer af det, vi kan støtte, men andre, der medfører en øget realrenteafgift, således som den socialdemokratiske ordfører nævnede, som vi ikke kan støtte. Det hænger i bund og grund sammen med, at jo større provenu statskassen får på den her afgift, jo sværere vil Fremskridtspartiet få ved i fremtiden at finde flertal for at afskaffe afgiften, og da vi hele tiden – såvel ved dens indførelse ved debatten i 1983 som efterfølgende – har gjort opmærksom på, at det er en afgift, som vi finder er urimelig, og som bør afskaffes, er det klart i vores interesse, at afgiftens provenu bliver for nedadgående, så vi får mulighed for at finde politisk flertal til at få den afviklet.

Så kan jeg ikke forstå, at det kommer som en overraskelse for den socialdemokratiske ordfører, at det ligger Fremskridtspartiet usædvanlig meget på sinde at behandle de svage og vore ældre medborgere på en god og værdig vis i det danske samfund. Det ligger os faktisk meget på sinde, at vi i årene fremover har råd til i det danske samfund fra statens side at behandle de mennesker på en værdig vis, men vi er bange for, at det bliver svært med den nuværende udvikling inden for statens finanser, og det gør vi opmærksom på ved talrige lejligheder.

Så blot lige det sidste til den socialdemokratiske ordfører: Det er faktisk sådan for mig at se, at det er hovedparten af den danske befolkning, der på en eller anden måde foretager opsparing. Det er ikke forbeholdt de mest velstillede i det danske samfund at foretage opsparing, og derfor rammer den her realrenteafgift meget brede befolkningsgrupper. Det er jo ikke sådan, at det er rettet imod en særlig gruppe i det danske samfund, som er specielt velstillet.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes ikke, jeg normalt er særlig sart, men når hr. Jens Peter Vernersen taler om, at de, der ikke umiddelbart støtter det her, støtter en omgåelse af lovgivningen, må jeg melde fra.

Det kan man da vist ikke sige. Så længe det er dansk lov, er det jo ikke en omgåelse af lovgivningen. Det har i øvrigt været dansk lov i 12 år. Det er rigtigt, at regeringen ønsker at stramme skatteskruen, men de, der støtter det, støtter ikke en omgåelse af lovgivningen. Der kan ikke være tale om at omgå en lov, når det er lov.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er altså åbenbart ingen grænser for hykleri- et fra Fremskridtspartiets side. Man stiller sig op og siger, at man vil hjælpe de ældre og de svage, og så stiller man samtidig forslag om – eller mener i hvert fald – at en lov, som giver 20 mia. kr. i statskassen, hvad der udgør næsten halvdelen af det, vi udbetaler i folkepension, bare skal afskaffes.

Man kan da ikke et sekund være i tvivl om, at de, der først og fremmest betaler denne realrenteafgift, er dem, der har allerflest penge stående på bogen. Logikken i det hele er sådan set, at jo flere penge man har stående på en pensionsopsparing med skattebegunstigelse, jo større afgift betaler man indirekte.

Hvordan kan man både sige, at man vil hjælpe de svageste og så samtidig afskaffe noget, der for alvor beskatter de rigeste? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg godt kunne tænke mig, at nogle af de partier, der i sin tid var med til at gennemføre den her realrenteafgift, går op og fortæller, hvorfor man skal bruge 20 mia. kr. om året på at begunstige investeringer i aktier, og hvorfor man skal begunstige dem, der var så heldige at have en pensionsopsparing før 1983.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo sådan, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, at på skatteområdet er der en betydelig fantasi. Det viste sig jo, at man, da vi havde haft realrentebeskatningen i nogle år, fandt ud af, at man ved de omlægninger her kunne få en skattebesparelse. Det var der formentlig ingen der havde tænkt på, da man i sin tid vedtog loven.

Så vil jeg også godt sige, at det, som var udgangspunktet for hr. Thulesen Dahl, var, at han havde en frygt for, at de ældre og de svage nu ikke kunne spare op, og så nævnedes han talte 250 mio. kr. Det, de penge kunne bruges til, var måske netop at hjælpe de ældre og de svage, når vi får den skat opkrævet. Det er måske et andet synspunkt, men jeg tror ikke – uanset hvor længe vi forlænger den her skattediskussion om, hvad der skal være af værneregler osv. – at der nogen sinde kan opnås enighed imellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg er meget tilfreds med, at den socialdemokratiske ordfører trækker rigtig godt og grundigt i land. Han står heroppe på talerstolen og klandrer det ene øjeblik Fremskridtspartiet for ikke at være socialt bevidst, og må så bagefter trække i land. Det synes jeg er meget, meget behageligt.

Det hænger jo ikke sammen, vil jeg gerne sige til både hr. Frank Aaen og den socialdemokratiske ordfører, at sige, at hvis ikke man går ind for en bestemt afgift i det her samfund, kan man ikke finde penge til at behandle de ældre og de svage i vores samfund på en anstændig vis.

Fremskridtspartiet stiller hvert eneste år en mængde forslag til ændringer af finansloven, og i de ændringsforslag gør vi det klart – det har vi gjort i alle de år, vi har været herinde – at der er mulighed for at placere statens midler på en anden måde, så man i virkelig stor udstrækning

tager hensyn netop til de svage og de ældre og til dem, vi virkelig føler har hjælp behov.

Men det kræver selvfølgelig også, at man har mod til at tage nogle penge andre steder fra, og det fremsætter vi så forslag om hvert eneste år. Det kan man jo se i bøgerne; man kan slå op og se præcis, hvor ændringerne foreslås, og dér vil man se, hvilken ende Fremskridtspartiet vælger at vende hvilken vej. Så kan man se, at den sociale bevidsthed virkelig er intakt.

Men når vi ønsker realrenteafgiften fjernet, er det jo bl.a., fordi det for os at se er en af de mest snørklede og uhensigtsmæssige afgifter. Det er en afgift på opsparing, og det finder vi ikke er særlig hensigtsmæssigt.

Det er også min påstand, at der rent faktisk er en meget stor del af de danskere, der sparer op, som modtager de her uforståelige opgørelser, hvor man jo kan komme til at betale realrenteafgift på baggrund af en periode, som ikke er den samme som den periode, hvor man får realrenten. Det betyder jo, at man har en afgift, der skal betales, som er ude af trit med den direkte realrente, som man får det pågældende år, og det giver nogle opgørelser, som får folk til at sige: Jamen det kan ikke være rigtigt; vi betaler ét i realrenteafgift, som ikke står direkte i forhold til den realrente, som vi har fået af vores opsparing det pågældende år.

Det har noget at gøre med de tidsforskydninger, der er i forbindelse med den måde, man regner det ud på, men vi synes, det er en uhensigtsmæssig afgift, og derfor vil vi tillade os at foreslå den afskaffet uden at skulle høre, at vi har problemer med den sociale bevidsthed.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg var såmænd lige ved at få det indtryk, at det var den tekniske beregning, der var årsag til, at man ikke ville støtte forslaget, men det kan jeg så høre at det alligevel ikke er. Jeg kunne heller ikke tro, at det hang sådan sammen.

Jeg vil også godt sige, at jeg selvfølgelig har set de ændringsforslag til finansloven, som Fremskridtspartiet har stillet, og som aldrig er blevet vedtaget. Spørgsmålet er vel også, om de har hængt sammen i tilstrækkeligt omfang. Det er vel det, der har været problemet her på stedet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg har noteret mig, at Venstres og De Konservervatives ordførere har lagt vægt på, at de kun

kan gå ind for de dele af forslaget, som betyder lavere provenu, altså provenureduktioner, og at de tager afstand fra de dele af forslaget, som medfører et øget provenu.

Som skatteminister har jeg den opgave at sørge for, at de samlede skatteindtægter ikke borteroderes af ensidige forslag, som udelukkende har til formål at få reduceret skatteindtægterne.

Lad mig bare minde om, at der rumles med en afskaffelse af cd- eller grammofonpladeafgiften på et tidspunkt, hvor vi står over for at skulle foretage en finanspolitisk stramning. Så længe sådan nogle rumlerier kører, bliver jeg nødt til at forsvare de skatteindtægter, som vi alle sammen skal leve af. Det er min pligt; det bliver jeg nødt til at lægge vægt på, og derfor indgår sådanne elementer også i det lovforslag, som her er til behandling.

Jeg tror, det er vigtigt at gøre opmærksom på, at hovedsigtet i lovforslaget ikke er det, som Venstre og De Konservative giver indtryk af at det er, nemlig at det skal give flere penge i kassen. Det, der er karakteristisk ved forslaget, hvis man læser det sådan lidt tilbagelænet og fornuftigt og afslappet, er, at det er et forslag, der er karakteriseret ved præciseringer, konsekvens, konsistens og logik.

Jeg har noteret mig, at Venstres og De Konservatives ordførere brugte udtrykket ændring af overgangsbrøken. Faktisk er det en præcisering af beregningen af overgangsbrøken, hvad der er noget andet end blot en stramning af overgangsbrøken. Det er en præcisering. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at de forskellige pensionselskaber og pensionskasser har brugt meget forskellige måder at udregne overgangsbrøken på. Nu foreslår vi fremadrettet en præcisering, så alle bruger samme beregningsmetode. Det er et fornuftigt forslag. Vi går ikke op i, at de har brugt forskellige beregningsmetoder før i tiden, men fremadrettet er der tale om en præcisering.

Så er der spørgsmålet om de obligationsbaserede aktieselskaber, datterselskaber m.v. Det er, som også den radikale ordfører var inde på, en værnregel, som har til hensigt at undgå, at et provenu efterhånden borteroderes på grund af, at flere og flere selskaber føler sig fristet til at placere obligationer i store mængder i datterselskaber.

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at jeg gerne lytter til organisationerne, jeg lytter gerne til konstruktiv kritik, og jeg lytter gerne til forslag til ændringer af det her element

ligesom i øvrigt til de andre elementer i lovforslaget. Jeg er klar over, at det er en kontroversiel og interessant problemstilling, og løsningen behøver ikke nødvendigvis være den, som er foreslået her, men hovedsigtet skal være, at vi skal undgå spekulation i at lægge obligationsmængder, som ellers er realrenteafgiftspligtige, ned i datterselskaber, som er aktieselskaber. Hovedsigtet skal fastholdes: Vi skal have et værn mod denne spekulation, men det er klart, at det skal være sådan, at man ikke generer i øvrigt fornuftig virksomhed. Så jeg er meget parat til, at man i udvalgsammenhæng får drøftet den problemstilling igennem.

I øvrigt vil jeg takke for en overvejende positiv behandling af forslaget og ser frem til et godt og konstruktivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om skattemæssig ligestilling af børsnoterede og ikkenoterede medarbejderaktier og om skattemæssig beregning på basis af faktisk realiseret gevinst. Af Gitte Seeberg (KF) og Svend Aage Jensby (V) m.fl.
(Fremsat 21/4 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter det foreliggende beslutningsforslag pålægges regeringen at fremsætte lovforslag til ændring af aktieavancebeskatningsreglerne på